

ELFTE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 17 JUNI

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 1994:

Läsning

1 Kung 21:1-16

Jisreeliten Nabot hade en vingård i Jisreel bredvid Ahabs palats, kungens i Samaria. Och Ahab talade till Nabot och sade: »Låt mig få din vingård för att av den göra mig en köksträdgård, eftersom den ligger så nära mitt hus. Jag vill ge dig en bättre vingård i stället, eller om dig så behagar, vill jag ge dig pengar som betalning för den.« Men Nabot svarade Ahab: »Må Herren låta det vara fjärran ifrån mig att jag skulle låta dig få mina fäders arvedel.«

Då gick Ahab hem till sitt, missmodig och vred för det svars skull som jisreeliten Nabot hade gett honom, när denne sade: »Jag vill inte låta dig få mina fäders arvedel.« Och han lade sig på sin säng och vände bort sitt ansikte och åt ingenting. Då kom hans hustru Isebel in till honom och frågade honom: »Varför är du så missmodig, och varför äter du ingenting?« Han svarade henne: »Därför att när jag talade till jisreeliten Nabot och sade till honom: 'Låt mig få din vingård för pengar, eller om du så önskar, vill jag ge dig en annan vingård i stället', då svarade han: 'Jag vill inte låta dig få min vingård.' » Då sade hans hustru Isebel till honom: »Är det du som nu regerar över Israel? Stig upp och ät och var vid gott mod. Jag skall skaffa dig jisreeliten Nabots vingård.«

Därefter skrev hon ett brev i Ahabs namn och satte sigill under det med hans signetring och sände så brevet till de äldsta och förnämsta i Nabots stad, de som bodde där tillsammans med honom. Och hon skrev i brevet så: »Lys ut en fasta, och låt Nabot sitta längst fram bland folket. Och låt så två onda män sätta sig mitt emot honom, och låt dem vittna mot honom och säga: 'Du har talat kränkande mot Gud och kungen.' För så ut honom och stena honom till döds.«

Och de äldsta och förnämsta männen i staden, de som bodde där i hans stad, handlade i enlighet med det bud som Isebel hade sänt dem och som det var skrivet i brevet som hon hade sänt till dem. De lyste ut en fasta och lät Nabot sitta längst fram bland folket. Och de två onda männen kom och satte sig mitt emot honom. Och de onda männen vittnade mot Nabot inför folket och sade: »Nabot har talat kränkande mot Gud och kungen.« Då förde man honom utanför staden och stenade honom till döds. Därefter sände de bud till Isebel och lät säga: »Nabot har blivit stened till döds.«

Så snart Isebel hörde att Nabot var stened till döds, sade hon till Ahab: »Res dig och ta jisreeliten Nabots vingård i besittning, den som han vägrade att låta dig få för pengar. Ty Nabot är inte längre vid liv, utan han är död.« Så snart Ahab hörde att Nabot var död, reste han sig och begav sig iväg ned till jisreeliten Nabots vingård för att ta den i besittning.

Responsoriepsalm

Ps 5:2-3, 5-7 (R. 2b)

R. Herre, hör min suckan.
Lyssna, Herre, till mina ord,
hör min suckan.
Ge akt på mitt klagorop, min konung och min Gud,
ty jag åkallar dig. R.

Ty du är inte en Gud som kan tåla gudlöshet,
den som är ond får inte bo hos dig.
Du hatar alla ogärningsmän,
inga övermodiga består inför dina ögon. R.

Du förgör dem som talar lögn,
de blodgiriga och falska är en styggelse för Herren. R.

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 2022:

Läsning

1 Kung 21:1-16

Navot, som var från Jisréel, ägde en vingård där; den låg intill det palats som tillhörde kung Achav i Samaria. Achav sade till Navot: "Låt mig få din vingård att ha till köksträdgård, den gränsar ju till mitt hus. Jag skall ge dig en bättre vingård i stället eller betala dig i pengar, om du föredrar det." Men Navot svarade: "Herren förbjude att jag skulle låta dig få vad jag ärvt av mina fäder!"

Achav begav sig hem, dyster och förbittrad över att Navot från Jisréel hade svarat att han inte ville ge honom sitt fäderneärv. Han lade sig på sängen med ansiktet bortvänt och ville inte äta. Då kom hans hustru Isébel. "Vad är det som grämer dig", frågade hon, "varför äter du ingenting?" Achav svarade: "Jag har talat med Navot från Jisréel. Jag bad att få köpa hans vingård eller ge honom en annan i stället om han föredrog det. Men han sade: Du får inte min vingård!" Då sade Isébel: "Nu får du visa vem som regerar i Israel! Stig upp och ät och var vid gott mod. Jag skall se till att du får jisreeliten Navots vingård."

Sedan skrev hon brev i Achavs namn, förseglade dem med hans sigill och skickade dem till de äldste och de förnämsta i den stad där Navot bodde. I breven hade hon skrivit: "Utllys en fastehögtid, och låt Navot sitta främst bland folket. Sätt två skrupelfria män mitt emot honom och låt dem vittna att han har smädat Gud och kungen. För sedan bort honom och stena honom till döds."

De äldste och de förnämsta i staden där Navot bodde följde Isébels anvisningar och gjorde som det stod i hennes brev: de utlyste en fastehögtid och lät Navot sitta främst bland folket. De båda skrupelfria männen kom och satte sig mitt emot honom och vittnade inför folket: "Navot har smädat Gud och kungen." Då förde man honom ut ur staden och stenade honom till döds. Och så sände man bud till Isébel: "Navot har stenats till döds." När hon hörde detta sade hon till Achav: "Nu kan du överta jisreeliten Navots vingård, den som han vägrade att sälja till dig."

Navot är inte längre i livet, han är död." Då Achav fick veta att Navot från Jisréel var död gav han sig i väg ner till hans vingård för att ta den i besittning.

Responsoriepsalm

Ps 5:2-3,5 -7 (R. jfr 2b)

R. Herre, hör min suckan.
Lyssna, Herre, till mina ord,
hör min suckan.
Ge akt på mitt klagorop, min konung och min Gud,
ty jag åkallar dig. R.

Ty du är inte en Gud som kan tåla gudlöshet,
den som är ond får inte bo hos dig.
Du hatar alla ogärningsmän,
inga övermodiga består inför dina ögon. R.

Du förgör dem som talar lögn,
de blodgiriga och falska är en styggelse för Herren. R.

Halleluja

Ps 119:105

V. Ditt ord är mina fötters lykta
och ett ljus på min stig.

Evangelium

Matt 5:38-42

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Ni har hört att det blev sagt: *Öga för öga och tand för tand*. Men jag säger er: värij er inte mot det onda. Nej, om någon slår dig på högra kinden, så vänd också den andra mot honom. Om någon vill processa med dig för att få din skjorta, så ge honom din mantel också. Om någon vill tvinga dig att följa med en mil i hans tjänst, så gå två mil med honom. Ge åt den som ber dig, och vänd inte ryggen åt den som vill låna av dig.«

TISDAG DEN 18 JUNI

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 1994:

Läsning

1 Kung 21:17-29

Herrens ord kom till tisbiten Elia. Han sade: »Res dig, gå iväg och möt Ahab, Israels kung, som bor i Samaria. Du träffar honom i Nabots vingård, dit han har gått ned för att ta den i besittning. Och du skall tala till honom och säga: 'Så säger Herren: Har du redan hunnit att både dräpa och tillträda arvet?' Därefter skall du tala till honom och

säga: 'Så säger Herren: På samma ställe där hundarna har slickat Nabots blod skall hundarna slicka också ditt blod.' »

Ahab sade till Elia: »Har du slutligen funnit mig, du min fiende?« Han svarade: »Ja, jag har funnit dig. Eftersom du har sålt dig till att göra vad ont är i Herrens ögon, skall jag också låta vad ont är komma över dig och skall sopa bort dig, och av Ahabs hus skall jag utrota allt mankön, både små och stora i Israel. Och jag skall göra med ditt hus som jag gjorde med Jerobeams, Nebats sons, hus, och som jag gjorde med Baesas, Ahias sons, hus, därför att du har förtörnat mig och kommit Israel att synda. Också om Isebel har Herren talat och sagt: Hundarna skall äta upp Isebel vid Jisreels murar. Ja, den av Ahabs hus, som dör i staden, skall hundarna äta upp, och den som dör ute på marken skall himmelens fåglar äta upp.«

(Ingen har heller varit som Ahab, han som sålde sig till att göra det som var ont i Herrens ögon, när hans hustru Isebel eggade honom till det. Mycken styggelse förödade han, genom att han följde efter de eländiga avgudarna, alldeles så som amoréerna hade gjort, vilka Herren fördrev för Israels barn.)

Men när Ahab hörde de orden, rev han sönder sina kläder och svepte säcktyg om sin kropp och fastade. Och han låg höljd i säcktyg och gick tyst omkring. Då kom Herrens ord till tisbiten Elia. Han sade: »Har du sett hur Ahab ödmjucar sig inför mig? Därför att han så ödmjucar sig inför mig, skall jag inte låta olyckan komma i hans tid. Först i hans sons tid skall jag låta olyckan komma över hans hus.«

Responsoriepsalm

Ps 51:3–6a, 11, 16 (R. jfr 3a)

R. Var mig nådig, o Gud.

Gud, var mig nådig i din godhet,
utplåna mina överträdelser i din stora barmhärtighet.
Två mig väl från min missgärning,
och rena mig från min synd. R.

Ty jag känner mina synder,
mina överträdelser är alltid inför mig.
Mot dig allena har jag syndat
och gjort vad ont är i dina ögon. R.

Vänd bort ditt ansikte från mina synder,
och utplåna alla mina skulder.
Rädda mig från blodsdåd, Gud, min frälsare,
så skall min tunga jubla över din rättfärdighet. R.

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 2022:

Läsning

1 Kung 21:17–29

När Navot hade dött kom Herrens ord till Elia från Tishbe: "Gå och sök upp Achav, Israels kung, som regerar i Samaria. Du finner honom i Navots vingård, som han har kommit för att ta i besittning. Säg till honom: Så säger Herren: Har du både dräpt och hunnit lyfta arvet? Sedan skall du fortsätta: Så säger Herren: På den plats där hundarna slickade Navots blod skall de också slicka ditt."

Achav sade till Elia: "Nu har du mig fast, du min fiende!" – "Ja, nu har jag dig fast", sade Elia, "och eftersom du har sålt dig till att göra det som är ont i Herrens ögon skall jag låta det onda drabba dig. Jag skall rensa upp efter dig och utrota vartenda manfolk i Israel som tillhör Achavs släkt, hög som låg. Jag skall låta det gå med din ätt som det gick med Jeróbeams, Nevats sons, ätt och Bashas, Achías sons, ätt. Och detta därför att du har väckt min vrede och förlett Israel till synd. Också om Isébel har Herren talat: henne skall hundarna äta på Jisréels mark. De av Achavs ätt som dör inne i staden, dem skall hundarna äta upp, och de som dör ute på åkrarna, dem skall himlens fåglar äta."

Ingen har som Achav sålt sig till att göra det som är ont i Herrens ögon; det var hans hustru Isébel som eggade honom till det. Särskilt avskyvärt handlade han då han höll sig till avgudarna, alldeles som amoreerna hade gjort, de som Herren hade drivit undan för israeliterna.

När Achav hörde vad Elia sade rev han sönder sina kläder, satte säcktyg på bara kroppen och fastade; också när han sov var han klädd i säcktyg, och han gick med tunga steg. Då kom Herrens ord till Elia från Tishbe: "Har du sett hur Achav ödmjukar sig inför mig? Eftersom han gör det skall jag inte låta olyckan komma i hans egen tid; först i hans sons dagar skall jag låta olyckan drabba hans ätt." Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm

Ps 51:3–6a,11 –16 (R. jfr 3a)

R. Herre, förbarma dig, ty vi har syndat.

Gud, var mig nådig i din godhet,
utplåna mina överträdelser i din stora barmhärtighet.

Två mig väl från min missgärning,
och rena mig från min synd. R.

Ty jag känner mina synder,
mina överträdelser är alltid inför mig.

Mot dig allena har jag syndat
och gjort vad ont är i dina ögon. R.

Vänd bort ditt ansikte från mina synder,
och utplåna alla mina skulder.

Rädda mig från blodsdåd, Gud, min frälsare,
så skall min tunga jubla över din rättfärdighet. R.

Halleluja

Jfr Joh 13:34

V. Ett nytt bud ger jag er, säger Herren:
att ni skall älska varandra så som jag har älskat er.

Evangelium

Matt 5:43–48

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Ni har hört att det blev sagt: *Du skall älska din nästa* och hata din fiende. Men jag säger er: älska era fiender och be för dem som förföljer er; då blir ni er himmelske faders söner. Ty han låter sin sol gå upp över onda och goda och låter det regna över rättfärdiga och orättfärdiga. Om ni älskar dem som älskar er, skall ni då ha lön för det? Gör inte tullindrivarna likadant? Och om ni hälsar vänligt på era bröder och bara på dem, gör ni då något märkvärdigt? Gör inte hedningarna likadant? Var fullkomliga, så som er fader i himlen är fullkomlig.«

ONSDAG DEN 19 JUNI

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 1994:

Läsning

2 Kung 2:1, 6–14

Vid den tid då Herren ville ta upp Elia till himmelen i en stormvind gick Elia och Elisa från Gilgal. Och Elia sade till Elisa: »Stanna här, ty Herren har sänt mig till Jordan.« Men han svarade: »Så sant Herren lever, och så sant du själv lever, jag lämnar dig inte.« Och de gick båda sin väg. Men femtio män av profetlärjungarna gick också iväg och ställde sig på något avstånd, längre bort, medan de båda stod vid Jordan. Och Elia tog sin mantel och vek ihop den och slog på vattnet. Då delade sig detta åt två sidor. Och de gick så båda på torr mark därigenom.

När de hade kommit över, sade Elia till Elisa: »Be mig om vad jag skall göra för dig, innan jag blir tagen ifrån dig.« Elisa sade: »Må en dubbel arvslott av din ande tillfalla mig.« Han svarade: »Du har bett om något svårt. Men om du ser mig, när jag blir tagen ifrån dig, då kommer det dock att ske dig så. Om inte, så sker det ej.«

Medan de nu gick och talade, syntes plötsligt en vagn av eld, med hästar av eld, och skilde de båda från varandra. Och Elia for i stormvinden upp till himmelen. Och Elisa såg det och ropade: »Min fader, min fader! Du som för Israel är både vagnar och ryttare!« Sedan såg han honom inte mer. Och han tog tag i sina kläder och rev sönder dem i två stycken.

Därefter tog han upp Elias mantel, som hade fallit av denne, och vände så om och ställde sig vid Jordanstranden. Och han tog Elias mantel, som hade fallit av denne, och slog på vattnet och sade: »Var är Herren, Elias Gud?« Då nu också Elisa slog på vattnet, delade det sig åt två håll, och han gick över.

Responsoriepsalm

Ps 31:20, 21, 24 (R. 25a)

R. Var frimodiga och oförfärade i era hjärtan.

Stor är din godhet,
den du förvarar åt dem som fruktar dig,
och i allas åsyn
bevisar dem som tar sin tillflykt till dig! R.

Du bevarar dem i ditt ansiktes beskydd
när människor gaddar sig samman,
du döljer dem i din hydda mot tungornas angrepp. R.

Älska Herren, alla ni hans fromma.
Herren bevarar de trogna,
men han vedergäller i fullt mått
de högmodigas gärningar. R.

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 2022:

Läsning

2 Kung 2:1, 6-14

Då Herren tog upp Elia till himlen i en stormvind gick det till så här. Elia var på väg från Gílgal tillsammans med Elísha. Och när de hade kommit till Jériko sade Elia till Elísha: "Stanna här. Jag har fått Herrens befallning att gå till Jordan." Men Elísha svarade: "Så sant Herren lever och så sant du själv lever: jag lämnar dig inte." Och så gick de båda två.

Femtio man ur profetskaran följde med och stannade på avstånd, medan de två ställde sig vid Jordan. Elia tog sin mantel och vek ihop den och slog med den på vattnet. Då delade sig vattnet, och de kunde gå över torrskodda. När de var på väg över sade Elia till Elísha: "Säg vad du vill att jag skall göra för dig innan jag tas bort från dig." Elísha sade: "Låt mig få dubbla arvslotten av din ande." - "Det är ingen lätt sak du ber om", sade Elia. "Om du ser mig när jag tas bort från dig skall du få vad du begär, annars inte." Medan de gick där och talade med varandra kom plötsligt en vagn av eld med hästar av eld och skilde dem åt. Och i en stormvind for Elia upp till himlen.

Elísha såg det, och han ropade: "Min fader, min fader, du Israels vagnar och ryttare!" När han inte såg Elia längre grep han tag i sina kläder och rev itu dem. Han tog upp Elias mantel, som hade fallit av honom, och gick tillbaka och ställde sig på stranden av Jordan. Där tog han manteln som hade fallit av Elia och slog med den på vattnet och sade: "Var är Herren, Elias Gud?" När Elísha slog på vattnet delade det sig, och han kunde gå över.

Responsoriepsalm

Ps 31:20, 21, 24 (R. 25a)

R. Var frimodiga och oförfärade i era hjärtan.

Stor är din godhet,
den du förvarar åt dem som fruktar dig,
och i allas åsyn
bevisar dem som tar sin tillflykt till dig! R.

Du bevarar dem i ditt ansiktets beskydd
när människor gaddar sig samman,
du döljer dem i din hydda mot tungornas angrepp. R.

Älska Herren, alla ni hans fromma.
Herren bevarar de trogna,
men han vedergäller i fullt mått
de högmodigas gärningar. R.

Halleluja

Joh 14:23

V. Om någon älskar mig, bevarar han mitt ord,
och min fader skall älska honom,
och vi skall komma till honom.

Evangelium

Matt 6:1–6,16–18

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Var noga med att inte utföra era fromma gärningar i människornas åsyn, för att de skall lägga märke till er. Annars har ni ingen lön att vänta hos er fader i himlen. När du ger allmosor, låt då inte stöta i basun för dig, som hycklarna gör i synagogorna och på gatorna för att människorna skall prisa dem. Sannerligen, de har redan fått ut sin lön. Nej, när du ger allmosor, låt då inte vänstra handen veta vad den högra gör. Ge din allmosa i det fördolda. Då skall din fader, som ser i det fördolda, belöna dig.

När ni ber, skall ni inte göra som hycklarna. De älskar att stå och be i synagogorna och i gathörnen för att människorna skall se dem. Sannerligen, de har redan fått ut sin lön. Nej, när du ber, gå då in i din kammare, stäng dörren och be sedan till din fader som är i det fördolda. Då skall din fader, som ser i det fördolda, belöna dig.

När ni fastar, se då inte dystra ut som hycklarna, som vanställer sitt utseende för att människorna skall se att de fastar. Sannerligen, de har redan fått ut sin lön. Nej, när du fastar, smörj in ditt hår och tvätta ditt ansikte, så att inte människorna ser att du fastar, utan bara din fader i det fördolda. Då skall din fader, som ser i det fördolda, belöna dig.«

TORSDAG DEN 20 JUNI

Läsning

Syr 48:1–14

Elia framträdde, den glödande profeten,
vars ord flammade som en fackla.
Han sände hungersnöd över folket
och blev genom sin heliga iver mångas död.
Med Herrens ord höll han himlen stängd,
och tre gånger kallade han ner eld därifrån.
Hur ärad blev du inte, Elia, för dina underverk!
Vem kan berömma sig av att vara din like?
Du väckte den döde till liv med den Högstes ord,
från dödsriket räddade du honom.
Du störtade kungar i fördärvet
och lät stormän dö på sjukbädden.
På Sinai fick du höra om bestraffningen,
på Horeb om domen och vedergällningen.
Du smorde kungar till hämnare
och profeter till efterträdare åt dig.
Du fördes till himlen i en flammade stormby,
i en vagn dragen av eldhästar.
Du är bestämd för den tiden, står det skrivet,
då du skall mildra vreden innan den blossar upp
och vända faderns hjärta till hans son
och återupprätta Jakobs stammar.
Saliga de som har fått se dig
men också de som har somnat in i kärlek,
ty även vi skall få leva.
När Elia höljdes i stormbyn,
fylldes Elisha av hans ande.
Under sin livstid vek han aldrig för en furste,
och ingen gjorde sig till herre över honom.
Ingen uppgift var honom för svår,
och efter hans bortgång profeterade hans kropp.
Medan han levde gjorde han sällsamma ting,
och även efter döden var hans gärningar förunderliga.

Responsoriepsalm

Ps 97:1-7 (R. 12a)

R. Gläd er, ni rättfärdiga, i Herren.

Herren är nu konung! Därför må jorden fröjda sig
och alla havsländerna glädja sig.

Han omges av moln och töcken,
rättfärdighet och rätt är fästet för hans tron. R.

Eld går framför honom
och förbränner hans ovänner runt omkring.

Hans blixtar lyser upp jordkretsen,
jorden ser det och bävar. R.

Bergen smälter som vax för Herren,
för hela jordens Herre.
Himlarna förkunnar hans rättfärdighet,
och alla folk ser hans ära. R.

Alla de skall komma på skam som dyrkar gudabilder,
de som berömmar sig av avgudar,
honom skall alla gudar tillbe. R.

Halleluja

Rom 8:15bc

V. Vi har fått en ande som ger söners rätt,
så att vi kan ropa: »Abba! Fader!«

Evangelium

Matt 6:7-15

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »När ni ber, skall ni inte rabbla tomma ord som hedningarna; de tror att de skall bli bönhörda för de många ordens skull. Gör inte som de, ty er fader vet vad ni behöver redan innan ni har bett honom om det. Så skall ni be:

Vår fader, du som är i himlen.
Låt ditt namn bli helgat.
Låt ditt rike komma.
Låt din vilja ske, på jorden så som i himlen.
Ge oss i dag vårt bröd för dagen som kommer.
Och förlåt oss våra skulder,
liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss.
Och utsätt oss inte för prövning,
utan rädda oss från det onda.

Ty om ni förlåter människorna deras överträdelser, skall er himmelske fader också förlåta er. Men om ni inte förlåter människorna, skall inte heller er fader förlåta er era överträdelser.«

FREDAG DEN 21 JUNI

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 1994:

Läsning

2 Kung 11:1-4, 9-18, 20

När Atalja, Ahasjas moder, fick veta att hennes son var död, stod hon upp och förgjorde hela kungasläkten. Men just när kungabarnen skulle dödas, tog Joseba, kung Jorams dotter, Ahasjas syster, Joas, Ahasjas son, och skaffade i hemlighet undan honom in i sovkammaren tillsammans med hans amma. Där höll man honom dold för Atalja, så att han inte blev dödad. Sedan var han hos henne i Herrens hus, där han förblev gömd i sex år, medan Atalja regerade i landet.

Men i det sjunde året sände Jojada bort och lät hämta karéernas och drabanternas underhövitsmän och förde dem in till sig i Herrens hus. Och sedan han hade gjort en överenskommelse med dem och tagit en ed av dem i Herrens hus, visade han dem kungens son.

Underhövitsmännen gjorde allt vad prästen Jojada hade befallt dem. Var och en av dem tog sina män, både de som skulle tillträda vakthållningen på sabbaten och de som skulle frånträda den på sabbaten, och de kom så till prästen Jojada. Och prästen gav åt underhövitsmännen de spjut och de sköldar som hade tillhört kung David och som fanns i Herrens hus. Och drabanterna ställde upp sig, var och en med sina vapen i handen, från husets södra sida till husets norra sida, mot altaret och mot huset, runt omkring kungen. Därefter förde han ut kungasonen och satte på honom kronan och gav honom vittnesbördet. Och de gjorde honom till kung och smorde honom. Och de klappade i händerna och ropade: »Leve kungen!«

När Atalja nu hörde drabanternas och folkets rop, gick hon in i Herrens hus till folket. Där fick hon då se kungen stå vid pelaren, som det var brukligt, och hövitsmännen och trumpetblåsarna bredvid kungen och fick höra hur hela folkmängden jublade och stötte i trumpeterna. Då rev Atalja sönder sina kläder och ropade: »Sammansvärjning! Sammansvärjning!«

Men prästen Jojada gav underhövitsmännen som anförde skaran denna befallning: »För henne ut mellan leden, och om någon följer henne, så må han dödas med svärd.« Prästen ville nämligen förhindra att hon dödades i Herrens hus. Alltså grep de henne, och när hon hade kommit till den plats där hästarna brukade föras in i kungshuset, dödades hon där.

Och Jojada slöt det förbundet mellan Herren, kungen och folket, att de skulle vara ett Herrens folk. Han slöt också ett förbund mellan kungen och folket. Och hela folkmängden begav sig till Baals tempel och rev ned det och förstörde i grund dess altaren och dess bilder. Och Mattan, Baals präst, dräpte de framför altarna.

Därefter ställde prästen ut vakter vid Herrens hus. Och hela folkmängden gladde sig, och staden förblev lugn. Men Atalja hade de dödat med svärd i kungshuset.

Responsoriepsalm

Ps 132:11-14, 17-18 (R. 13)

R. Herren vill ha sin boning i Sion.

Herren har svurit David en ed som han inte skall bryta:

»Konungar av din släkt skall få sitta på din tron.

Om dina söner håller mitt förbund

och håller den lag som jag ger dem,

så skall också deras söner sitta på din tron för evigt. R.
Ty Herren har utkorat Sion,
där vill han ha sin boning.
Detta är den viloplats som jag har utvalt,
här vill jag bo för alltid. R.

Där skall jag låta ett horn skjuta upp åt David,
där har jag ställt en lampa som brinner för min smorde.
Hans fiender klär jag i skam,
men på honom skall kronan glänsa.« R.

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 2022:

Läsning

2 Kung 11:1-4, 9-18, 20

När Atálja, Achásjas mor, fick veta att hennes son Jehu var död föresatte hon sig att utplåna hela kungaätten. Men Josheva, som var dotter till kung Joram och syster till Achásja, lyckades gömma undan Achásjas son Joash, just som kungabarnen skulle dödas. Hon förde honom och hans amma till klädkammaren, och på det sättet kunde man hålla honom dold för Atálja, så att han kom undan med livet. I sex år stannade han hos henne, gömd i Herrens hus, under den tid Atálja regerade i lan-det.

Under det sjunde året skickade prästen Jójada bud efter káriernas och livgardets officerare. Han samlade dem omkring sig i Herrens hus, och sedan han slutit ett förbund med dem där, som de fick bekräfta med en ed, visade han kungens son för dem. Officerarna gjorde som prästen Jójada hade befallt dem; var och en tog sitt manskap, både dem som gick på och dem som gick av sitt pass på sabbaten, och kom så till Jójada. Han gav dem de spjut och koger som hade tillhört kung David och som fanns i Herrens hus. Livgardet ställde upp, alla med vapen i hand, runt omkring kungen, från templets södra sida till dess norra, framför altare och tempelhus. Därefter förde Jójada ut kungasonen och satte på honom diademmet och armringarna. De utropade honom till kung och smorde honom, klappade i händerna och ropade: "Leve ko-nungen!"

När Atálja hörde jublet gick hon bort till dem som var i Herrens hus. Där fick hon se kungen stå vid pelaren enligt sedvänjan, med officerarna och trumpetarna närmast sig. Folket jublade och trumpeterna smattrade. Då rev Atálja sönder sina kläder och ropade: "Förräderi! Förräderi!" Prästen Jójada gav officerarna som hade befälet över trupperna order att föra bort henne till andra sidan om pelarraden och att hugga ner var och en som följde efter henne. Han ville inte att hon skulle dödas i Herrens hus. De grep henne, och genom hästporten fördes hon in i kungapalatset. Där dödades hon.

Jójada upprättade ett förbund mellan Herren, kungen och folket: de skulle vara Herrens folk. Han upprättade också ett förbund mellan kungen och folket. Och allt folket begav sig till baalstemplet och rev ner det; de slog altarna och

gudabilderna i stycken, och de dräpte Baals präst Mattan framför altarna. Men prästen Jójada satte ut vakt kring Herrens hus.

Atálja dödade man med svärd i kungapalatset.

Responsoriepsalm

Ps 132:11–14, 17–18 (R. jfr 13)

R. Herren har utkorat Sion till sin boning.

Herren har svurit David en ed som han inte skall bryta:

Konungar av din släkt skall få sitta på din tron.

Om dina söner håller mitt förbund

och håller den lag som jag ger dem,

så skall också deras söner sitta på din tron för evigt. R.

Ty Herren har utkorat Sion,

där vill han ha sin boning.

Detta är den viloplats som jag har utvalt,

här vill jag bo för alltid. R.

Där skall jag låta ett horn skjuta upp åt David,

där har jag ställt en lampa som brinner för min smorde.

Hans fiender klär jag i skam,

men på honom skall kronan glänsa. R.

Halleluja

Matt 5:3

V. Saliga de som är fattiga i anden,

dem hör himmelriket till.

Evangelium

Matt 6:19–23

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Samla inte skatter här på jorden, där mal och mask förstör och tjuvar bryter sig in och stjälar. Samla skatter i himlen, där varken mal eller mask förstör och inga tjuvar bryter sig in och stjälar. Ty där din skatt är, där kommer också ditt hjärta att vara.

Kroppens lampa är ögat. Om ditt öga är ogrumlat får hela din kropp ljus, men om ditt öga är fördärvat blir det mörkt i hela din kropp. Om nu ljuset inom dig är mörker, hur djupt blir då inte mörkret.

LÖRDAG DEN 22 JUNI

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 1994:

Läsning

2 Krön 24:17–25

Efter Jojadas död kom Judas furstar och föll ned för kungen. Då lyssnade kungen till dem. Och de övergav Herrens, sina fäders Guds, hus och tjänade Aserorna och avgudarna. Då kom förtörnelse över Juda och Jerusalem genom den skuld de så ådrog sig. Och profeter sändes bland dem för att omvända dem till Herren. Och dessa varnade dem, men de lyssnade inte till det. Men Sakarja, prästen Jojadas son, hade blivit beklädd med Guds Andes kraft, och han framträdde inför folket och sade till dem: »Så säger Gud: Varför överträder ni Herrens bud, er själva till ingen nytta? Eftersom ni har övergett Herren, har han också övergett er.« Då sammansvor de sig mot honom och stenade honom, enligt kungens befallning, på förgården till Herrens hus. Ty kung Joas tänkte inte på den kärlek som Jojada, dennes fader, hade visat honom, utan dräpte hans son. Men denne sade i sin dödsstund: »Må Herren se detta och utkräva det.«

När året hade gått till ända, drog araméernas här upp mot honom, och de kom till Juda och Jerusalem och utrotade ur folket alla folkets furstar. Och allt byte som de tog sände de till kungen i Damaskus. Ty fastän araméernas här som då ryckte fram utgjorde endast en liten skara, gav Herren ändå i deras hand en mycket talrik här, därför att folket hade övergett Herren, sina fäders Gud. Så fick de verkställa straffdomen över Joas. Och när dessa drog bort från honom — ty de lämnade honom kvar svårt sjuk — sammansvor sig hans tjänare mot honom, därför att han hade utgjutit prästen Jojadas söners blod, och dräpte honom på hans säng. Detta blev hans död. Och man begravde honom i Davids stad. Dock begravde man honom inte i kungagravarna.

Responsoriepsalm

Ps 89:4-5, 29-34 (R. 29a)

R. Jag skall bevara min nåd åt honom i evighet.

Jag har slutit ett förbund med min utvalde,
med ed har jag lovat min tjänare David:
Jag skall befästa din ätt för evigt
och låta din tron bestå från släkte till släkte. R.

Jag skall bevara min nåd åt honom i evighet,
mitt förbund med honom skall stå fast.
Jag skall låta hans ätt bestå för evigt,
hans tron, så länge himmelen varar. R.

Om hans söner överger min lag
och inte vandrar efter mina befallningar,
om de bryter mot mina stadgar
och inte håller mina bud,
då skall jag hemsöka deras överträdelse med ris
och deras missgärning med plågor,
men jag skall inte ta ifrån dem min nåd,

jag skall inte svika i trofasthet. R.

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 2022:

Läsning

2 Krön 24:17–25

När Jójada var död kom Judas furstar till kungen och gjorde sin uppvaktning, och han lyssnade till dem. De övergav Herrens, sina fäders Guds, hus och tillbad ashérapålar och avgudar. Deras brott drog vrede över Juda och Jerusalem. Herren sände då profeter till dem för att få dem att återvända till honom; profeterna varnade dem, men de ville inte lyssna.

Guds ande uppfyllde Sakárja, prästen Jójadas son, och han ställde sig framför folket och sade: "Så säger Gud: Varför bryter ni mot Herrens bud så att lyckan sviker er? Ni har övergett Herren, därför har han övergett er." De sammansvor sig mot honom, och på kungens order stenade de honom på templets förgård. Kung Joash hade glömt den kärlek Sakárjas far Jójada visat honom och dödade hans son. I dödsögonblicket ropade han: "Må Herren se och straffa."

Vid årsskiftet tågade den arameiska hären mot Joash. Arameerna trängde in i Juda och Jerusalem, de utplånade alla furstar i folket, och det byte de tog sände de till kungen i Damaskus. Trots att den arameiska hären var liten lät Herren en mycket stor här falla i dess våld, eftersom folket hade övergett Herren, sina fäders Gud. Så verkställde de domen över Joash.

Arameerna lämnade Joash svårt sårad och drog sig tillbaka. Då sammansvor sig hans närmaste män mot honom för att hämnas prästen Jójadas sons död, och de dräpte honom i hans säng. Han begravdes i Davids stad, men han lades inte i kungagravarna.

Responsoriepsalm Ps 89:4–5, 29–34 (R. 29a)

R. Jag skall bevara min nåd åt honom i evighet.

Jag har slutit ett förbund med min utvalde,

med ed har jag lovat min tjänare David:

Jag skall befästa din ätt för evigt

och låta din tron bestå från släkte till släkte. R.

Jag skall bevara min nåd åt honom i evighet,

mitt förbund med honom skall stå fast.

Jag skall låta hans ätt bestå för evigt,

hans tron, så länge himmelen varar. R.

Om hans söner överger min lag

och inte vandrar efter mina befallningar,

om de bryter mot mina stadgar

och inte håller mina bud,

då skall jag hemsöka deras överträdelse med ris

och deras missgärning med plågor,

men jag skall inte ta ifrån dem min nåd,

jag skall inte svika i trofasthet. R.

Halleluja

Jfr 2 Kor 8:9

V. Jesus Kristus var rik men blev fattig för er skull,
för att vi genom hans fattigdom skulle bli rika.

Evangelium

Matt 6:24–34

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Ingen kan tjäna två herrar. Antingen kommer han att hata den ene och älska den andre eller att hålla fast vid den ene och inte bry sig om den andre. Ni kan inte tjäna både Gud och mammon.

Därför säger jag er: bekymra er inte för mat och dryck att leva av eller för kläder att sätta på kroppen. Är inte livet mer än födan och kroppen mer än kläderna? Se på himlens fåglar, de sår inte, skördar inte och samlar inte i lador, men er himmelske fader föder dem. Är inte ni värda mycket mer än de? Vem av er kan med sina bekymmer lägga en enda aln till sin livslängd? Och varför bekymrar ni er för kläder? Se på ängens liljor, hur de växer. De arbetar inte och spinner inte. Men jag säger er: inte ens Salomo i all sin prakt var klädd som en av dem. Om nu Gud ger sådana kläder åt gräset på ängen, som i dag finns till och i morgon stoppas i ugnen, skall han då inte ha kläder åt er, ni trossvaga? Gör er därför inga bekymmer, fråga inte: Vad skall vi äta? Vad skall vi dricka? Vad skall vi ta på oss? Allt sådant jagar hedningarna efter. Men er himmelske fader vet att ni behöver allt detta. Sök först hans rike och hans rättfärdighet, så skall ni få allt det andra också. Gör er därför inga bekymmer för morgondagen. Den får själv bära sina bekymmer. Var dag har nog av sin egen plåga.«

TOLFTE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 23 JUNI

Första läsningen

Job 38:1, 8–11

Herren svarade Job ur stormen:
Vem satte portar som spärr för havet?
När det bröt fram ur moderlivet
och jag gav det molnen till kläder
och dimman till lindor,
satte jag för det en gräns
och stängde med portar och bommar.
Jag sade: »Hit men inte längre,
här skall dina stolta vågor hejdas.«

Responsoriepsalm

Ps 107:23–26, 28–31 (R. 1)

När psalmen sjungs så används texten i *Cecilia 670*. När den läses används följande text:

R. Tacka Herren, ty han är god, evigt varar hans nåd.

De for på skepp över havet
och drev handel på de stora vattnen.
De såg Herrens verk,
hans under i havets djup. R.

Han befallde, och en storm blåste upp,
som fick vågorna att gå höga.
De kastades mot himlen och mot djupen,
modet svek dem i faran. R.

Då ropade de till Herren i sin nöd,
och han förde dem ut ur deras trångmål.
Han stillade stormen,
och vågorna tystnade. R.

De gladdes när det blev lugnt,
han lät dem nå hamnen de ville till.
De skall tacka Herren för hans godhet,
hans underbara gärningar mot människor. R.

Andra läsningen

2 Kor 5:14b-17

Kristi kärlek lämnar mig inget val, ty jag har förstått att om en har dött för alla, då har alla dött. Och han har dött för alla, för att de som lever inte mer skall leva för sin egen skull utan för honom som dog och uppväcktes för dem.

Därför bedömer jag inte längre någon på människors vis. Och om jag också har uppfattat Kristus på det sättet, så gör jag det inte nu längre. Den som är i Kristus är alltså en ny skapelse, det gamla är förbi, något nytt har kommit.

Halleluja

Luk 7:16

V. En stor profet har uppstått bland oss,
Gud har besökt sitt folk.

Evangelium

Mark 4:35-41

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Låt oss fara över till andra sidan.« De lämnade folket och tog honom med sig i båten som han satt i, och andra båtar följde med. Då kom en häftig stormby och vågorna slog in i båten, så att den var nära att fyllas. Själv låg han och sov i aktern med huvudet på dynan. De väckte honom och sade: »Mästare, bryr du dig inte om att vi går under?« Han vaknade och hutade åt vinden och sade till sjön: »Tig! Håll tyst!« Vinden lade sig och det blev alldeles lugnt.

Och han sade till dem: »Varför är ni rädda? Har ni ännu ingen tro?« Då greps de av stor fruktan och sade till varandra: »Vem är han? Till och med vinden och sjön lyder honom.«

Om aftonen

JOHANNES DÖPARENS FÖDELSE Högtid

Vigiliemässan

Ur Lektionarium för vardagar band IVA utgivet 1994:

Första läsningen

Jer 1:4–10

Herrens ord kom till mig, han sade:
»Förrän jag danade dig i moderlivet, utvalde jag dig,
och förrän du lämnade modersskötet, helgade jag dig.
Jag satte dig till en profet för folken.«
Men jag svarade: »Ack Herre, Herre!
Se, jag förstår inte att tala, ty jag är för ung.«
Då sade Herren till mig: »Säg inte: 'Jag är för ung',
utan gå vart jag än sänder dig,
och tala vad jag än befäller dig.
Frukta inte för dem,
ty jag är med dig och vill hjälpa dig, säger Herren.«
Och Herren räckte ut sin hand och rörde vid min mun,
och Herren sade till mig:
»Se, jag lägger mina ord i din mun.
Ja, jag sätter dig idag över folk och riken,
för att du skall rycka upp och bryta ned,
förgöra och fördärva, bygga upp och plantera.«

Responsoriepsalm

Ps 71:1–4a, 5–6b, 15ab, 17 (R. jfr 6b)

R. Alltifrån moderlivet har du varit mitt stöd.

Till dig, Herre, tar jag min tillflykt,
låt mig aldrig komma på skam.
Rädda mig och befria mig genom din rättfärdighet,
böj ditt öra till mig och fräls mig. R.

Var mig en klippa där jag får bo och dit jag alltid kan fly,
du som ger mig frälsning,
Ty du är mitt bergfäste och min borg.

Min Gud, befria mig ur den ogudaktiges våld. R.

Ty du, o Herre, är mitt hopp,
Herre, du är min förtröstan allt ifrån min ungdom.
Du har varit mitt stöd allt ifrån moderlivet,
ja, du har förlöst mig ur min moders liv. R.

Min mun skall förkunna din rättfärdighet,
hela dagen din frälsning.
Gud, du har undervisat mig allt ifrån min ungdom,
och intill nu förkunnar jag dina under. R.

Ur Lektionarium för vardagar band IVA utgivet 2023:

Första läsningen

Jer 1:4-10

Under Josias tid kom Herrens ord till mig:
Innan jag formade dig i moderlivet
utvalde jag dig,
innan du kom ut ur modersskötet
gav jag dig ett heligt uppdrag:
att vara profet för folken.
Men jag svarade: "Nej, Herre, min Gud, jag duger inte till att tala – jag är för ung!"
Då sade Herren till mig:
Säg inte att du är för ung
utan gå dit jag sänder dig
och säg det jag befäller dig!
Låt dem inte skrämma dig,
ty jag är med dig
och jag skall rädda dig,
säger Herren.
Och Herren sträckte ut handen, rörde vid min mun och sade:
Jag lägger mina ord i din mun.
I dag ger jag dig makt
över folk och riken.
Du skall rycka upp och vräka omkull,
förstöra och bryta ner,
bygga upp och plantera.

Responsoriepsalm

Ps 71:1-4a, 5-6b, 15ab, 17 (R. 6b)

R. Från moderlivet har du varit mitt stöd.

Till dig, Herre, tar jag min tillflykt,
låt mig aldrig komma på skam.

Rädda och befria mig i din rättfärdighet,
hör min bön och hjälp mig. R.

Var mig en klippa där jag får bo
och dit jag alltid kan fly.
Ty du har lovat mig din hjälp,
du är mitt bergfäste och min borg.
Min Gud, befria mig ur den gudlöses våld. R.

Du, Herre, min Gud, är mitt hopp,
min tillförsikt alltifrån min ungdom.
Du har varit mitt stöd ända från moderlivet,
du har förlöst mig ur min moders liv. R.

Min mun skall förkunna din rättfärdighet,
hela dagen din godhet.
Gud, du har undervisat mig ända från min ungdom,
och än i dag förkunnar jag dina under. R.

Andra läsningen

1 Pet 1:8–12

Ni har inte sett Jesus Kristus men älskar honom ändå; ni ser honom ännu inte, men tror på honom och kan jubla i outhärlig, himmelsk glädje då ni nu står nära målet för er tro: era själars räddning.

Det var denna räddning som profeterna sökte och forskade efter när de profeterade om den nåd som ni skulle få. De ville utröna vilken och vad slags tid som Kristi ande i dem syftade på när den förutsade de lidanden Messias måste utstå och den härlighet som skulle följa. Det uppenbarades för dem att det inte var sig själva utan er som de tjänade med sitt budskap. Detta har nu kungjorts för er av dem som i helig ande, sänd från himlen, kommit till er med evangeliet, detta som änglarna längtar efter att få blicka in i.

Halleluja

Jfr Joh 1:7; Luk 1:17

V. Han kom som ett vittne för att vittna om ljuset,
så att Herren skulle få ett folk som var berett.

Evangelium

Luk 1:5–17

På den tiden då Herodes var kung i Judeen fanns det i Avias avdelning en präst som hette Sakarias. Hans hustru härstammade från Aron och hette Elisabet. De var båda rättfärdiga inför Gud och levde oförvitligt efter alla Herrens bud och föreskrifter. De var barnlösa eftersom Elisabet var ofruktsam, och båda var till åren. En gång när turen hade kommit till hans avdelning och han fullgjorde sin prästtjänst inför Gud, var det han som efter den sedvanliga lottningen bland prästerna skulle gå in i

Herrens tempel och tända rökoffret. Allt folket stod utanför och bad medan offret pågick. Då visade sig Herrens ängel för honom, till höger om rökelsealtaret. Sakarias blev förskräckt vid denna syn och fruktan föll över honom. Men ängeln sade till honom: »Var inte rädd, Sakarias, din bön har blivit hörd. Din hustru Elisabet skall föda en son åt dig, och du skall ge honom namnet Johannes. Han skall bli din glädje och fröjd, och många kommer att glädja sig över hans födelse. Ty han skall bli stor inför Herren; vin och starka drycker skall han aldrig dricka, han skall uppfyllas av helig ande redan i moderlivet, och han skall få många i Israel att vända tillbaka till Herren, deras Gud. Och han skall gå före honom med Elias ande och kraft, för att vända fädernas hjärtan till deras barn och ge de ohörsamma ett rättfärdigt sinne, så att Herren får ett folk som är berett.«